

ze swjateho scénja po Janu

Jan 20,1-18

Prózdny row

¹ Prěnjeho dnja w tydženju rano zahe, hdyž bě hišće ćma, džěše Marja Madlena k rowej a wohlada kamjeń wot rowa wotwaleny.

² Tuž běžeše a přińdže k Symanej Pětrej a k druhemu wučomnikej, kotrehož Jězus lubowaše, a praji jimaj: »Knjeza su z rowa wzali, a njewěmy, hdže su jeho položili.« ³ Tuž wuńdže Pětr a ton druhi wučomnik a džěštaj k rowej. ⁴ Běžeštaj wobaj nadobo, ale ton druhi wučomnik doběža spěšnišo hač Pětr a přińdže přeni k rowej.

⁵ Schiliwši so wuhlada tam ruby ležo, ale njezastupi. ⁶ Nětko přińdže tež Syman Pětr, kiž bě za nim šoł, a zastupiwši do rowa wuhlada tam ruby ležo. ⁷ Rubno pak, kotrež bě na jeho hłowje było, njeležeše z rubami, ale bě wosebje na jednym městnje zawalene.

⁸ Potom zastupi tež ton druhi wučomnik, kiž bě přeni k rowej přišoł, to wuhlada a wěrješe. ⁹ Přetož wonaj hišće pismo njerozumještaj, zo ma won z mortwych stanyć. ¹⁰ Tuž woteńdžeštaj wučomnikaj zaso domoj.

¹¹ Marja pak steješe płakajo wonka při rowje. A płaćo so wona schili a pohlada do rowa. ¹² A wuhlada tam dweju jandželow w bětych drastach sedžo, jednoho k hłowam a jednoho k noham, hdžež bě Jězusowe ćěto ležało. ¹³ Tej jej prajištaj: »Žónska, što

płačeš?« Wona jimaj praji: »Mojeho Knjeza su wzali, a ja njewěm, hdže su jeho potožili.«¹⁴ To prajiwši wobroći so dozady a wuhlada tam Jězusa stać; njewědžeše pak, zo je to Jězus.¹⁵ Jězus jej praji: »Žónska, što płáčješ, koho pytaš?« Wona, měnjo, zo je to zahrodnik, praji jemu: »Knježe, sy-li jeho ty wotnjest, praj mi, hdže sy jeho potožit, a ja sej po njeho přindu.«¹⁶ Jězus jej praji: »Marja!« Wona so wobroći a praji jemu hebrejski: »Rabuni«, to rěka: Mištrje.¹⁷ Jězus jej praji: »Njedótkaj so mje, přetož njejsym hišće k Wótcej spěť. Dži pak k mojim bratram a praj jim: Spěju k swojemu Wótcej a k vašemu Wótcej, k swojemu Bohu a k vašemu Bohu.«¹⁸ Marja Madlena džěše a powě wučomnikam: » Knjeza sym widžala«, a zo je jej to a to rjeť.